

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Af BIBELSKE PRÆDIKENER (1816)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 262.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670058875280.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Elskelige i vor Herre Jesu Christo! den hellige Johannes haver vidnet, og vore Fædre saae det saavel som vi, at Verden ligger i det Onde. Altid vare der mange, som løb paa den brede Vei til Fordærvelse, og selv de frommeste Guds Helgene vare ei fri for Synd, denstund de vandrede her, men trængde daglig til at fornyes i deres Sinds Aand; ja, den hellige Povel bekjender og siger: Brødre! jeg agter mig ikke at have grebet det, eller at jeg er allerede fuldkommen, men jeg jager derefter, at jeg maa gribe det, ligesom jeg er greben af Christo. Vi veed det jo med os selv, at saa gudfrygtige vare aldrig nogen Morgenstund vore Tanker, saa fuldelig korsfæstede vi aldrig det gamle Menneske med Synder og Begjærligheder, eller iførde det ny, som er skabt efter Gud, i Sandheds Retfærdighed og Hellighed, at vi ved Aftenrøden kunde staae blotte for Guds Aasyn og sige: i Dag have vi vandret med Dig uden Anstød, have fuldkommet den Gjerning, Du gav os at gjøre, ere blevne urokkede i Din Kjærlighed. Ak! nei, vil vi ikke hykle for os selv, da maa vi visselig ende vore frommeste Dage med Skamfuldhed for den Gud, som randsager Hjerter og prøver Nyrrer, som seer inderligere og grandgiveligere, indtil Tanker og Begjæringer; vi maa sukke og sige: Herre! gak ikke i Dom med Din Tjener; thi Ingen, som lever, kan bestaae for Dit Ansigt; vi maa indflye til Guds Barmhjertighed i Christo Jesu og kun der finde vor Saligheds Haab; hver Morgen maa vi bede om Naade og Kraft til at opreises med Christo og vandre i et nyt Levnet, til at renses fra Kjødets og Aandens Besmittelse; altid maa vi klage, at Troen saamangengang er skrøbelig, og Hjertet forsagt eller hovmodigt, og Haabet svagt, og Kjærligheden lunken, altid maa vi bede: Herre! rens mig af mine lønlige Brøst! Saadan er Verdens Skikkelse og Menneskets Vilkaar til alle Tider, det veed Enhver, som haver alvorlig beflittet sig paa at stride imod Synden og gjøre Guds Villie af Hjertet; men kommer der nu en Tid, da disse soleklare Sandheder aabenbar fornægtes, da det paastaaes og bifaldes, at Verden er ikke ond, at Menneskene i Grunden ere gode, at de ei behøve at omvendes, men kun at blive endnu bedre, at de kan blive det, uden Bekymring, Kamp og Strid og Bøn, at de kan opfylde Loven og fortjene Guds Velbehag og Saligheden og trænge ei til Barmhjertighed og Naade, kan vorde dydige, ei blot uden Jesu Tro og Hjelp, men uden Tro paa Gud, kommer der en saadan Tid, og den er jo kommen, o, visselig, da maa Enhver, som frygter Gud, bekjende, at en heel Omveltning og Forvandling maa skee i Aandens Verden, dersom ikke Guds frygt og Dyd skal vige fra Jorden.